1/2022 *Časopis Evanjelického cirkevného zboru v Obišovciach*

PÚTNIK

Obsah:

- Úvod
- O vojne medzi človekom a Bohom
- Jedna z tisícok stránok vojny
- Veľkonočné ráno
- Oznamy
- Blahoželáme!
- Predpis na lásku (mládež)
- Detský kútik a kvíz ☺
- Ekumenický svetový deň modlitieb
- Slovo k Veľkej noci
- Modlitebný kalendár
- Tri kríže (báseň)
- Rozpis bohoslužieb

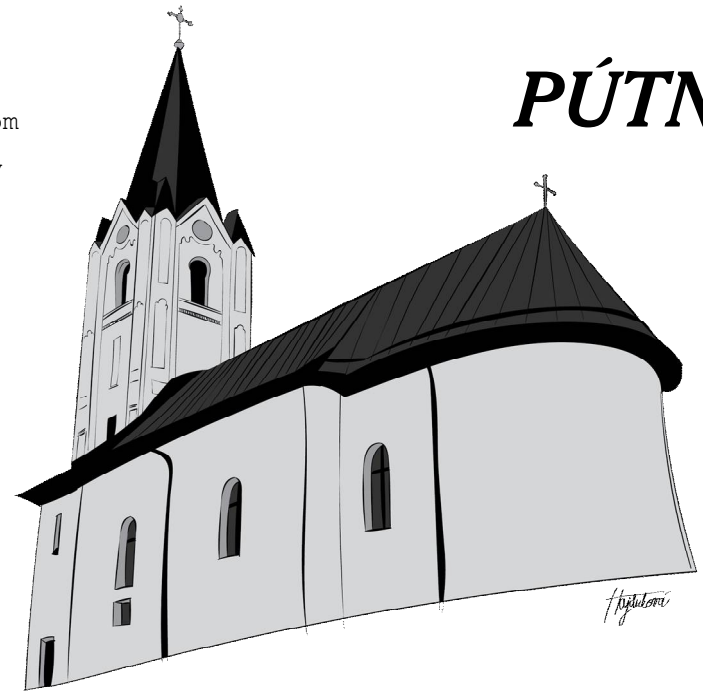

Pripomínam vám, bratia, evanjelium...

1K 15,1-10

Každá nedeľa v roku nám pripomína VZKRIESENÉHO Pána Ježiša. Kresťania sa začali stretávať v nedeľu, ako deň slávneho Božieho víťazstva. Každá nedeľa je svedectvom o tejto Božej moci, veľkosti a sláve. O to viac na veľkonočnú nedeľu, nech znie z našich sŕdc radostné HALELUJA! Pán Ježiš je tým dobrým pastierom, ktorý tak miloval, že svoj život obetoval pre našu záchranu! Všetkým nám znie toto posolstvo záchrany! Pán Ježiš Kristus bol slávne vzkriesený z mŕtvych.

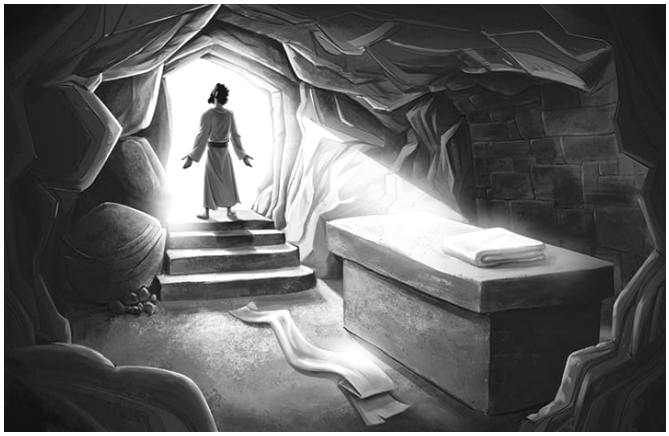

Apoštol Pavel začína 15. kapitolu slovami: Pripomínam Vám... Pripomínať je možné len to, čo už sme vedeli, resp. pripomínať je treba to, na čo sme možno pozabudli. Dnes nám sám Pán Boh skrze svoje slovo pripomína EVANJELIUM. Myslím, že nepohrdne nikto z nás Slovom Božím, ktoré hovorí, že je nám potrebné pripomenúť evanjelium. To evanjelium, ktoré bolo zvestované, prijali ste ho, zotrvávate, ste v ňom spasení.

Znepokojuje ma myšlienka, ktorou Božie slovo pokračuje: ...ak ho zachovávate tak, ako som vám ho zvestoval, iba ak by ste boli nadarmo uverili. Zachovávame evanjelium Ježiša Krista také, ako bolo zvestované apoštolmi? Zotrvávame v ňom? Je naša viera pravou vierou? Je naša poslušnosť pravou poslušnosťou? Je naša radosť pravou radosťou? Je naše spoločenstvo pravým spoločenstvom?

Apoštol Pavel hovorí: Pripomínam vám. Má to iste dočinenia aj s našou pamäťou. Aká je naša pamäť? Takmer väčšina z nás v čase pôstu pristúpila k spovedi a k V.P. Aké boli naše rozhodnutia? Ak boli sľuby, aká je naša dôslednosť v ich napĺňaní... A možno si ani nepamätáme to, čo sme Pánu Bohu v modlitbe vyslovili. Aká je naša pamäť?

Slávny taliansky básnik Dante Alighieri mal vraj veľmi dobrú pamäť. Jeden jeho dobrý priateľ to chcel vyskúšať a tak mu raz dal otázku: Ktoré jedlo má najradšej. Dante odpovedal: Vajíčko. Asi po roku sa priateľ opýtal: A s čím? Len tak na tvrdo a osolené. – znela odpoveď Danteho s úsmevom. Môžeme sa aj my pousmiať nad touto príhodou! Ale naozaj, čo všetko si človek pamätá. Čo všetko si vedome vkladáme do pamäte. Robia tak študenti, robíme tak dospelí. Čo z toho sú veci podstatné, ktoré úplne zbytočné. Pamätajme na evanjelium, ako nám ho zvestovali apoštolovia!

AKO PAMÄTAŤ?

Táto 15. kapitola v nasledujúcich veršoch hovorí: 3 Kristus umrel pre naše hriechy podľa písem 4 a bol pochovaný a v tretí deň bol vzkriesený podľa písem.

1/PODĽA PÍSEM! V našom texte sa apoštol sám odvoláva na to, že udalosti ukrižovania a vzkriesenia sú udalosťami, ktoré sa stali podľa Písem. Celou Starou Zmluvou sa tiahli proroctvá o príchode Spasiteľa. O jeho narodení, živote, utrpení, smrti a vzkriesení!!! Náš pohľad na to všetko, čím žijeme dnes a čo sa má stať v budúcnosti, odvodzujme od toho, čo hovorí Písmo! Pretože ako sa naplnili proroctvá o Pánu Ježišovi a o Jeho prvom príchode, naplnia sa aj proroctvá, ktoré hovoria aj o jeho druhom príchode a zvlášť na to myslime, že On sám o veciach budúcich veľa hovoril. Podľa Písem sa to stalo, podľa Písem sa stane aj to budúce!

Aj viera dnes kohokoľvek z nás nemôže byť a nemôže rásť, ak by nebola postavená na Písme. Urobme dnes osobné

Pripomínam vám, bratia, evanjelium...

rozhodnutie, ako chceme osláviť vzkrieseného Pán Ježiša Krista. Oslávme ho tým, že bude vzkriesený náš osobný záujem o Božie Slovo, v ktorom Pán Ježiš Kristus odhaľuje svoju vôľu. Ako môžeme vedieť žiť, ako spravovať svoje rodiny, cirkev, národ, ak nesiahneme po Božom Slove!

2/To druhé, čo je nám potrebné aj dnes obnoviť a si pripomenúť: VZKRIESENÝ PÁN Ježiš sa ukazoval - mení životy tých, ktorých osloví. Títo menovaní, ale aj mnohí bezmenní (500 bratov) a napokon spomenutý Pavel.

Vieme, že tie stretnutia so vzkrieseným Ježišom boli rôzne: žena pri hrobe, učeníci za zamknutými dverami, dvaja učeníci idúci do Emauz, učeníci pri love rýb... atď. Saul – Pavel musel padnúť zo svojho koňa do prachu zeme a s úzkosťou volal: Kto si, Pane?!

Kto z nás je dotknutý vzkrieseným Ježišom Kristom, ten vie o čom hovorím. To poznanie, že Ježiš žije a že žije aj v mojom, tvojom živote, je skúsenosť nového začiatku. Človek pozná túto silu znovuzrodenia pri sebe a vie, že to spôsobil vzkriesený Pán, ktorý zoslal Svätého Ducha. Aj my máme vidieť živého Ježiša. Viďme Jeho pôsobenie v nás samých, v ľuďoch, bratoch a sestrách. Hľadajme Vzkrieseného v Jeho diele obnovy pri nás!

3/Apoštol Pavel pripomína, že nie sme hodní... Nikto z nás nie je hoden tej Božej milosti! Neprijímajme ju lacno, ako lacnú milosť. Je to nekonečne veľký dar, ktorý od Pána Boha prichádza. Nie sme hodní!!!

Zjavenie 4:11 Hoden si, Pane a náš Bože, vziať slávu a česť a moc, lebo ty si stvoril všetky veci, a pre tvoju vôľu sú a boli stvorené. Pán Ježiš Kristus je hoden našej chvály, vďaky i dobrorečenia, hoden je vziať slávu, česť a moc. Lebo Jemu patrí všetka moc od stvorenia sveta.

OSLÁVME vzkrieseného Pána Ježiša tým, že v nás bude VZKRIESENÁ ÚCTA voči Nemu. Aké miesto má v našom osobnom živote i v živote spoločenstva uvedomovanie si bázne pred Pánom?

Mnohé kresťanské piesne vyjadrujú to, že Pán Ježiš je hoden našej úcty, chvály a oslavy. Každú pieseň a modlitbu, verejné či tiché volanie k Bohu, nech nesie naša úprimnosť, úcta a vďačnosť Pánu Ježišovi nie len za to, čo vykonal v minulosti, ale aj za to, čo koná v našom živote!

Pán Ježiš bol vzkriesený. On žije! Chce žiť aj v tvojom živote! Amen.

Mgr. Samuel Linkesch, senior KOS

O vojne medzi človekom a Bohom

Viem, že v týchto dňoch všetci žijeme vojnovým konfliktom na Ukrajine, ale tento článok bude o inej vojne. Mnohé obrazy však vychádzajú z tej, ktorú máme v týchto dňoch stále na očiach.

Vojna na Ukrajine má dve znepriatelené strany

Tá priepasť medzi nimi je natoľko veľká, že nájsť pokoj v takomto konflikte je skoro nemožné. Neviem si ani predstaviť, ako sa dá nájsť zmierenie, keď sa napáchalo toľko zla. Obidve strany rokujú už niekoľko dní, ale zatiaľ k nijakému väčšiemu postupu nedošlo.

Pri rozmýšľaní nad Ukrajinou mi napadla jedna otázka. Viete, bratia a sestry, aký veľký je konflikt medzi nami a Bohom? Možno trochu zvláštna otázka, ale pokúsim sa ju vysvetliť. Keď si zoberieme konflikt Ruska a Ukrajiny, musím sa priznať, že si neviem predstaviť, ako vyzerajú ich mierové rokovania. Chápem, že Ukrajina potrebuje zastaviť bombardovanie a postarať sa o civilistov, ale nemáme predstavu, ako by mal teraz vyzerať mier medzi týmito dvoma krajinami. Zrazu si podajú ruky a Rusi odídu so svojimi vojskami z Ukrajiny a bude mier? Ale kto zaplatí tie zničené mestá? Kto opraví tie domy, cesty a letiská? Kto to zafinancuje? Kto odčiní to množstvo násilia a zla, ktoré sa tam napáchalo? Vyhaslo toľko ľudských životov. Kto ponesie vinu? Kto za to bude potrestaný? To nikto nebude odsúdený? Priznám sa, že si neviem predstaviť, ako by mal v takom prípade vyzerať mier. Pritom je to vojna, v ktorej jasne vieme, kto je okupant a kto je obeť.

Preto sa znova chcem vrátiť k otázke z úvodu. Je medzi nami ľuďmi a Bohom tiež takýto nezmieriteľný konflikt? Je to tiež vojna? Ak áno, tak kto ju začal a ako skončí? Chcem s vami rozmýšľať o VOJNE medzi ČLOVEKOM a BOHOM. Myslíte si, že je medzi nami tak závažný konflikt, ako ho vidíme na Ukrajine? Alebo ho môžeme nejako zľahčiť? Mohli by sme ho tiež nazvať len „menšia vojenská operácia“?

Hriech z nás urobil Božích nepriateľov

Postavili sme sa proti Bohu, dali sme sa dokopy s diablom. Je to trochu zovšeobecnený pohľad, ale áno, pre človeka je Pán Boh nepriateľom. Takto sa ľudia správajú v tomto svete. A tak dnes píšem o vojne medzi človekom a Bohom.

Vojnu začal ten slabší

Uvedomujete si, že sme to boli my, ktorí sme začali bojovať proti Bohu? Áno, človek sa postavil proti Bohu a vybral si takú cestu životom. My prví sme začali ignorovať a neposlúchať Boha. My sme narušili mier a dobré vzťahy. Pán Boh predsa s ľuďmi nažíval na začiatku v harmónii a porozumení. Obvinili sme Boha, že nás klame, že nám nehovorí pravdu, že nás podviedol, lebo nechcel, aby sme boli ako On. Podozrievali sme Ho z toho, že nám zatajil naše možnosti. To nebola len neposlušnosť, prví ľudia svojim rozhodnutím povedali, že BOH je klamár.

Našli sme si veľmi podlého spojenca

Dali sme sa dokopy s diablom a kolaborujeme s ním. Spojili sme sa s niekým tak podlým a falošným, že sme stratili schopnosť rozoznať, čo je dobré a čo je zlé a stále

Časopis **Pútnik** vydáva Evanjelický a.v. cirkevný zbor v Obišovciach pre vlastnú potrebu.
Redakcia: Jaroslav Petro, Dušan Kosturko, Beáta Székelyová, Milan Richtarik, Vladimír Hajduk, Lucia Hajduková.
Rubrika jubilanti: Viera Richtariková. **Detský kútik**: Zuzana Alexovičová. **Grafická úprava a tlač**: Marián Straka, Lucia Hajduková.
Kontakt: Obišovce 186, 044 81 Kysak, tel: 0902 277 898, email: putnik@lutheran.sk, www.lutheran.sk, číslo účtu: 4012496590 / 7500

O vojne medzi človekom a Bohom

nám to nedochádza. Pozrite sa okolo seba, ako ľudia ignorujú Božie pravidlá a úmyselne robia veci proti Bohu. Keď Boh hovorí toto, my robíme presne opačne. Pozrite sa, ako sa vplyvom diabla rozvracia spoločnosť, rúcajú sa nám rodiny, výchova i vzťahy. Ľudia majú stále pocit, že sme na dobrej ceste, ale tu nás niekto vedome vodí za nos. Čím je horšie, tým viac máme pocit, že je lepšie.

Nie je to víťazná vojna

Diabol nás presviedča, že vedieme víťazný boj. Keď pohŕdame Bohom, keď ho vytesňujeme zo svojich životov, tak robíme vraj najlepšiu voľbu vo svojom živote. Bolo to viac zjavné a očividné za komunizmu. Ideológia bojovala priamo proti Bohu. Cieľom bolo zničiť náboženstvo a oslobodiť človeka od falošnej ideológie. Dnes je tá vojna viac skrytá, nie je to otvorený boj, je to taká partizánčina. Daj Boha bokom, ži pohodlný konzumný život, zháňaj majetok a užívaj si. Nepotrebuješ Boha, v materiálnych veciach nájdeš všetko, čo potrebuješ. Ľudia sú oklamaní, aj keď väčšinou to zistia až tesne pred smrťou. Na konci života prídu na to, že prehrali všetko. Nahí sme prišli na tento svet a nahí odtiaľ odchádzame.

Je to presne to, čo v týchto dňoch zažíva mnoho Ukrajincov. Svoj celý život si musia zbaliť do dvoch tašiek a utekať preč zo svojich domovov. A diabol vystupuje ako ten, kto má navrch. Bolo to aj pri pokúšaní Pána Ježiša. ***...pokloň sa, toto všetko ti dám...*** Ale on nič nemá, on všetko prehral, len sa stále tvári, že je víťazom.

V tejto vojne je strašná dezinformačná kampaň

Ľudia bez Boha a bez viery majú pocit, že sú slobodní. Že sa oslobodili z náboženstva, ktoré ich obmedzuje a ubíja ich ducha. Pripomína to celý ten režim v Rusku. Žiadna vojna, len nejaká vojenská akcia, dokonca tam nie sú ani žiadne obete. Tak sa to tvrdilo zo začiatku v Rusku.

Toto robí diabol ľuďom. Ubezpečuje ich: ty si vyhral, bez Boha si hrdina! Ale Božie slovo hovorí opak: ***...čo osoží človeku, ak získa aj celý svet, ale utrpí škodu na svojej duši?*** Mk 8,36 Všimli ste si, ako naša spoločnosť dnes hovorí o Bohu? Je predstavovaný ako okupant, ako ten, ktorý zotročuje a obmedzuje človeka. A diabol sa hrá na osloboditeľa.

Táto vojna má jasného víťaza

Boh je silnejší a diabol nemôže vyhrať. Oni nie sú rovnocenní partneri. To, čo povedal po prvom hriechu Pán Boh diablovi, sa v osobe Pána Ježiša naplnilo. ***Ty mu schmatneš pätu, ale on ti rozmliaždi hlavu...*** Všimli ste si, že diabol a tento svet nerieši hriech, ktorý nám prináša smrť a my vďaka nemu zomierame? Diablovi je to jedno, on nás len vťahuje do vojny s Bohom, on sa nám nesnaží pomôcť, on si len užíva posledné minúty slávy.

Pán Boh neútočí

Pán Boh nie je ani okupant, ani násilník. V tejto vojne sa On bráni a diabol útočí. To vzbudzuje ten klamný dojem, že diabol je víťaz, pretože bojuje na všetkých možných frontoch. Agresori vždy vzbudzovali dojem, že sú silnejší.

Pán Boh ponúka mier

Toto je čosi úplne nelogické. Nechápem to ani v tejto vojne na Ukrajine. Vyjednávači si sadnú za jeden stôl a vedú mierové rokovania, ale jedna strana neprestajne útočí a bombarduje ďalšie a ďalšie mestá. Ako sa dá pochopiť snaha o mier, keď neprestávate strieľať a zabíjať? Diabol je podobný blázon. Neberie ohľad na ľudí, je mu jedno, koľko ľudí zomrie v tomto boji, ktorý vedie. Nikdy mu na človeku nezáležalo. Ale Pán Boh chce zastaviť vojnu a zabíjanie. On ponúka človeku zmierenie.

Pán Boh chce menej obetí

Bohu záleží na človeku. ***...Boh chce, aby všetci ľudia boli spasení a poznali pravdu.*** 1Tim 2,4 S diablom sa podpísať mier nedá, ale Bohu ide o človeka. ***Lebo Boh za dobré uznal, aby v Ňom prebývala všetka plnosť a aby Ním zmieril so sebou všetko, aj čo je na zemi, aj čo je v nebesiach...*** Preto Boh robí kroky k zmiereniu. Nemusel by, poradí si aj bez nás. Chce, aby sa z nás, jeho nepriateľov, stali znova priatelia. Preto ten pokoj, ktorý prichádza skrze Krista. Preto tá ponuka zmierenia.

Z Božej strany sú všetky dokumenty na zmierenie nachystané

Je to nepochopiteľné, že nám, ktorí sme sa postavili proti Nemu a ktorí stále bojujeme a nezložili sme svoje zbrane, ešte stále ponúka zmierenie. Sadá si s nami za jeden stôl, jedná s nami. Robí všetko preto, aby sa nám otvorili oči a aby sme pochopili, že On nie je náš nepriateľ. A my stále ničíme Božie dielo, ničíme túto zem, ničíme to, čo stvoril a zhodnotil ako dobré. Napriek tomu je ochotný sa s nami zmieriť. Je ochotný nám odpustiť. **Pretože v krvi svojho syna nám priniesol pokoj.**

Koniec vojny???

Taká je vojna, ktorú vedieme s Bohom už od samého začiatku len preto, že sme sa nechali oklamať. Nie je to len naša vojenská operácia, nie je to len nepatrný konflikt, je to celosvetová vojna, ktorú vedie človek proti Bohu. Bohu, ktorý nás neprestal volať k mierovým rokovaniam a ktorý pripravil všetko k zmiereniu a pokoju.

Lebo Boh za dobré uznal, aby v Ňom prebývala všetka plnosť a aby Ním zmieril so sebou všetko, aj čo je na zemi aj čo je v nebesiach, a priniesol pokoj v krvi Jeho kríža.

Jaro Petro

Jedna z tisícok stránok vojny

Zažili ste už vojnu? Možno vy starší budete môcť povedať, že áno. Boli ste vtedy len deti, ale určite ste vnímali strach, ktorý prežívali vaši najbližší. Viacerí z vás si určite pamätáte rok 1968, keď ste z ničoho nič zbadali na uliciach tanky. Vojna z toho, vďaka Bohu, nakoniec nebola. To, čo dnes vidíme na Ukrajine, je skutočná vojna, ktorú si do detailov nevieme ani predstaviť. Takto z diaľky, s odstupom kilometrov, vnímame len niektoré dôsledky. Vojna má množstvo podôb a množstvo tvári a ja vám z nich chcem opísať iba jednu jedinú, ktorú som si v posledných dňoch uvedomil.

V jeden večer mi zazvonil telefón s otázkou, či by sme nemohli ubytovať jednu rodinu z Ukrajiny. Čo by som to bol za človeka, keby som povedal nie. Nie je na tom nič zložité. Priveziete si päť ľudí domov, pripravíte pre nich postele a nachystáte pre nich jedlo. Dáte im možnosť umyť sa, chvíľu sa s nimi porozprávate a necháte ich, aby si po strastiplnej ceste oddýchli. Toto je pohľad človeka, ktorý nezažil vojnu a nič z toho nie je pre neho problém. Takto som to videl ja.

Ale ako to videla táto rodina? To netuším. Viem, že sa z hraníc dopravili nejakým autom na stanicu v Košiciach. Bolo asi sedem hodín večer, bola zima a vonku bola už tma. Pred stanicou ich čakali dvaja muži, ktorých nikdy pred tým nevideli. Muž ktorý ich doviezol a ktorý hovoril lámanou slovenčinou, ich tiež nepoznal. Hovorili iba raz spolu cez telefón. Vyšiel s nimi pred železničnú stanicu, pozdravil sa im dobrý večer a povedal: Tak, toto je tá rodina, nech sa páči. Rozlúčil sa a odišiel. Jedna staršia žena – niečo po päťdesiatke – s dvomi dcérami, jedna z nich mala asi 18, druhá asi 30 a tá mala dve deti, jedno dievča asi 6 rokov a chlapčeka, ktorý mal asi 6 mesiacov. Dvaja cudzí muži, rozprávajúci v cudzom pre nich nezrozumiteľnom jazyku, v cudzej krajine im zobrali kufre a pomohli im s nimi na parkovisko k dvom autám. Zrazu sa bolo treba rozdeliť, kto pôjde ktorým autom. Samotné deti predsa pustiť nemôžu, takže chvíľu váhajú a nevedia ako sa rozdeliť. Nakoniec si predsa len do tých aut sadnú a vezú sa. Najprv po meste, to je ešte dobré, ale autá vychádzajú z mesta a idú v tme. Nevedia, kto ich vezie ani kam ich vezie a z toho, čo tí muži rozprávajú, málo čo rozumejú. Autá vyjdú na diaľnicu a idú niekoľko minút a tí v jednom aute rozmýšľajú, kde sú tí v druhom aute a či sú blízko a či idú na to isté miesto. Dve ženy s troma deťmi, s dvoma cudzími chlapmi, v dvoch autách, v cudzej krajine idú nevedno kam. Striedajú sa svetlá dedín s tmavými miestami a tie minúty sú nekonečne dlhé. Nakoniec po 25 minútach autá zastanú na dvore hneď vedľa kostola. Asi až vtedy si tie ženy trochu vydýchli.

Toto je jeden obraz vojny, ktorý som videl. Nevidel som vojnu, videl som len „šialenú“ vec, ktorú urobili tie ženy. Toto by som ja – chlap v cudzej krajine – neurobil. A to nehovorím, že by som také niečo mal urobiť s malými deťmi.

Povedzte mi, aká musí byť vojna, pred ktorou utekajú, keď radšej urobia takúto „šialenú“ vec? Aká musí byť vojna, keď podstúpia takéto riziko v cudzej krajine?

A to je len jeden z tisícov obrazov tejto strašnej vojny.

Jaro Petro

Veľkonočné ráno

Hovorím, že keď čítame knihu toho ktorého spisovateľa, nahliadame do jeho duše. Ešte lepšie je, ak spisovateľa poznáte, je to ako keby ste ho počuli. Zažili ste to? Ja osobne pri čítaní básni brata farára Ladislava Fričovského, alebo ak niečo čítam od brata biskupa Júliusa Filu st. akoby som ich počul.

Bratia a sestry, v čase pôstu, Veľkej noci, a zvlášť, ako znie titulok, vo Veľkonočné ráno, nahliadnite do hĺbky svojej duše. Je to vzácny pohľad. Je to ako vidieť svoje bohatstvo. Vidieť svoju budúcnosť, vidieť aj to, čo bolo a je preč. Uvidíte lásku Boha, ktorý pripravil toto Veľkonočné ráno.

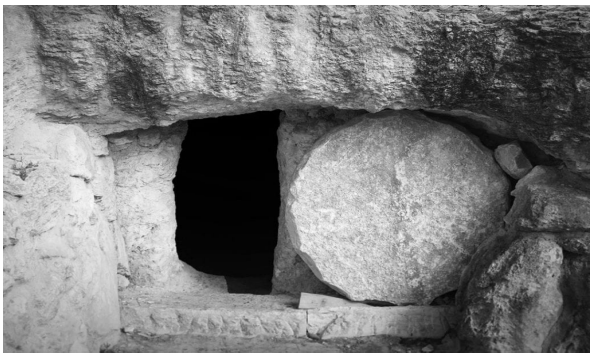

Viete, ako sa správate, ak niečo robíte so skúsenosťami? Rutina. Mechanicky niečo robíte, lebo to opakujete už nejakú, väčšinou dlhú dobu. Keď sa niečo deje, tak zareagujete, podľa skúseností. Automaticky. Niekedy to nie je dobré. Napríklad, človek, ak zbadá medveďa, chce utiecť. Takto nie. Je lepšie sa tváriť ako niečo veľké a mohutné a samozrejme čo najhlučnejšie. Útek by sa nemusel vyplatiť. Medveď by si vás mohol pomýliť s jedlom a určite by vás dobehol. Teda musíte urobiť niečo, čo premyslíte. Aby ste to neskôr neľutovali. Totiž, rutina ide bez veľkého rozmýšľania, mechanicky. V takej rutine môžete prejsť aj pôstom, aj Veľkým piatkom, ale aj Veľkou nocou a Veľkonočným ránom. Ale ak to v hĺbke srdca prežijete, tak vidíte, že Boh vzkriesil z mŕtvych Pána Ježiša Krista. To nájdete ako svoju vieru vo svojom srdci. Dajte si tú námahu, stojí to zato.

Prečo to stojí zato? Lebo vo svete je strašne veľa nástrah na to, aby ste zblúdili, a práve len tak rutinne prešli už spomínaným obdobím. Len tak rutinne prešli Veľkonočným ránom. Ak vám prišlo na um, že k Veľkonočnému ránu patrí aj Veľký piatok, tak máte pravdu. Lebo len uvedomenie si svojich hriechov vás privedie k Veľkonočnému ránu. A za moje a vaše hriechy zomrel Pán Ježiš Kristus na kríži. Nemusíte nikam chodiť, ani Ho ísť hľadať. Lebo: „*Blízko teba je slovo, v tvojich ústach a v tvojom srdci; to je slovo viery, ktoré kážeme.” (R 10,8)* V srdci, mojom a vašom. Preto nahliadnite do svojho srdca. Preto trochu námahy, aby ste to vo svojich srdciach videli. Aby ste to tam našli. Aby ste si boli istí tým Slovom, vierou, že to je to, čo hlásame. A platí: *„Ak ústami vyznávaš Pána Ježiša a v srdci veríš, že Ho Boh vzkriesil z mŕtvych, budeš spasený;” (R 10,9)*

Nahliadnite do svojich sŕdc, verte, aby ste boli spasení. A tiež, vyznávajte ústami Toho, ktorý nás zachránil, spasil k večnému životu.

Prajem vám požehnané Veľkonočné sviatky.

Ján Brozman, zborový dozorca

Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor

- Už druhý rok prekladáme **výročnú konfirmáciu**. Rozhodli sme sa túto slávnosť naplánovať na 29. mája tohto roku. Konfirmandom, ktorým od konfirmácie uplynulo 50 a viac rokov pozveme na túto slávnosť osobnou pozvánkou. Ak to bude možné, radi by sme výročných konfirmandov pozvali aj na slávnostný obed po bohoslužbách.
- **Detský tábor** bude zase pravdepodobne rodinným táborom 17. - 22. júla 2022 v Liptovskom Trnovci. Kvôli vojne na Ukrajine tu vzniká problém s ubytovaním. V súčasnosti je ubytovacie zaradenie v Liptovskom Trnovci naplnené utečencami. Ak bude vojna pokračovať, hrozí, že nám našu rezerváciu zrušia.
- **Mládežnícky tábor** bude 8. - 13. augusta 2022 v Liptovskom Hrádku v Jánoškovom dome. Aj tu platí to isté ako pri detskom tábore.
- Po dvoch rokoch stretávania sa online sa pripravuje **konferencia EVS**. Mala by byť 6. - 8. mája 2022 v Žiline. Prihlásiť sa dá na stránke Evanjelizačného strediska.

Ako ste si mohli všimnúť, Pútnik má novú úvodnú fotku a nájdete v ňom aj pár ďalších menších zmien. Dôvodom je, že som reagovala na výzvu z dvoch vydaní dozadu a prevzala som grafickú úpravu časopisu. Budem sa snažiť, aby časopis vyhovoval vašim predstavám, bol obsahovo i vizuálne pekný a prehľadný. Budem rada, ak mi dáte spätnú väzbu, čo sa vám páči a čo by ste možno urobili inak.

S pozdravom, Lucia Hajduková

Drahí jubilanti!

Srdečne blahoželáme a žehnáme v mene Pánovom!

1. 4. – 30. 6.

55

Igor Kačer, Kysak 100

90

Dušan Čop, Trebejov 4
Alžbeta Sujová, Kysak 125

60

Blažena Čuchtová, Trebejov 44
Jana Olejárová, D. N. Ves 122

75

Marta Tkáčová, M. Nešpora 51 Prešov

65

František Balla, Obišovce 105
Marta Gajdošová, D. N. Ves 201
Ľudmila Mižišinová, Kysak 88
Vladimír Weiss, Lemešany 448
Jarmila Weissová, Lemešany 448

70

Marta Hajduková, Kysak 21
Ing. Dušan Straka, D. N. Ves 131

Ak tiež patríte medzi jubilantov, no nenašli ste sa v tomto zozname, povedzte to svojmu presbyterovi, Prípadne nám o tom dajte vedieť na fare. Je to zrejeme preto, že nemáme váš evidenčný list.

MLÁDEŽ

Dostali ste niekedy lekársky predpis na lásku?

„Milovať znamená stať sa zraniteľným. Milujte čokoľvek a vaše srdce sa ocitne v zovretí a možno pukne“, napísal vo svojom známom diele Štyri lásky veľký írsky mysliteľ C.S. Lewis. To na prvé počutie neznie veľmi povzbudivo. Prečo by som potom vôbec mal milovať, keď to so sebou prináša riziko vysokých strát?

Lewis na túto otázku vzápätí odpovedá. Pokiaľ svoje srdce namiesto toho, aby som ho vystavil riziku lásky, uzatvorím do „bezpečnej, tmavej, nehybnej, nevzdušnej truhly“ svojho sebectva, srdce tam nepukne, no stane sa úplne nerozbitným, nepreniknuteľným a teda aj neschopným byť vykúpené. „Jediné miesto okrem neba, kde môžete byť v dokonalom bezpečí pred všetkými nebezpečenstvami a rozrušeniami lásky, je peklo,“ tvrdí Lewis. Pokiaľ je toto nádherné riziko nevyhnutnou súčasťou kresťanského života, ako s ním správne narábať? To sa v priebehu posledných týždňov učili mládežníci. V sérii, ktorá niesla názov 7 zákonov lásky, sa venovali znakom, ktoré naša láska musí spĺňať.

Láska si vyžaduje vernosť. Skutočne milovať svojho blížneho znamená milovať odhodlane, znamená ochotu vzdať sa únikových stratégií. Láska je obetavá. Človek, ktorý miluje autenticky, miluje bez ohľadu na svoj osobný prospech z danej lásky. Dokonalým príkladom takejto lásky je Ježiš. Láska víťazí nad strachom. Mládežníci sa učili, že sa nemusia zbytočne báť, pretože už teraz vedia, že stoja na víťaznej strane. Láska hovorí pravdu. Hovoriť pravdu je dôležité, pretože pravda oslobodzuje. Láska dáva milosť. Keďže nám bolo neuveriteľným spôsobom odpustené, je nevyhnutné, aby sme aj my odpúšťali. Láska lieči. Pri tomto pravidle sa mládežníci učili, ako môžu svojím prístupom k ľuďom, ktorí potrebujú ich pomoc, napodobňovať Ježiša. Láska žije naveky. Posledné, povzbudivé pravidlo mládežníkov naučilo, že kresťanský príbeh lásky nie je príbehom so šťastným koncom, ale príbehom bez konca.

Na konci série dostali mládežníci vytlačený lekársky predpis. Namiesto bežných medikamentov im ale bolo predpísané niečo oveľa lepšie – láska, pričom lekárom vydávajúcim predpis bol samotný Ježiš a jej dávkovanie bolo každodenné.

Michal Lukáč

Milé deti ☺

Tentoraz je vašou úlohou doplniť chýbajúce slovíčka do veršíka. V bublinách sa slovíčkam pomiešali písmená, tak ich budete potrebovať trochu upratať a bubliny zoradiť od najväčšej po najmenšiu, aby ste dostali poradie doplnených slov.

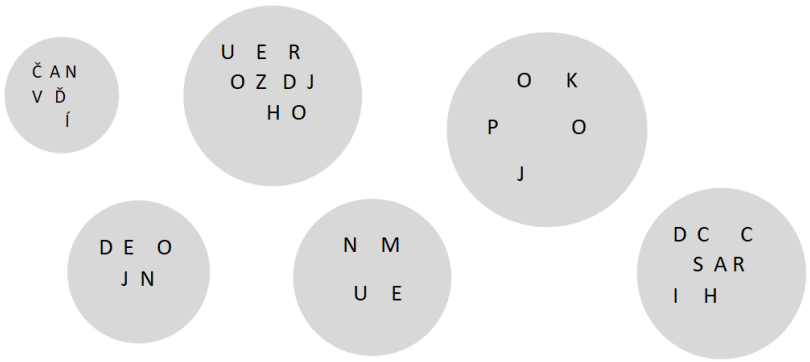

A _____ Kristov nech _____ vo vašich _____, veď k _____ ste aj vy boli povolaní ako _____ telo; a buďte (za to) _____. (Kolosenským 3, 15)

Nech je tento verš pre nás povzbudením v týchto časoch a nech prosba za mier na Ukrajine a vo svete je v našich modlitbách ♥

Milí dospeláci ☺

Opäť pre vás máme kvíz, správne odpovede nájdete v Skutkoch apoštolských. Príjemné študovanie!.

1. Koľkí sa zaprisahali kliatbou, že nebudú jesť ani piť, kým Pavla nevydajú Rimanom? (kap. 23)
   a) 20
   b) 4
   c) Nikto
   d) Nechceli ho vydať
   e) 40

2. Čo mali urobiť židia potom, ako zapreli a vydali Pána Ježiša Krista Pilátovi? (kap. 3)
   a) Plakať a sypať si popol na hlavu
   b) Oslavovať
   c) Už nemôžu robiť nič
   d) Činiť pokánie a obrátiť sa

3. Kto plakal nad Štefanom? (kap. 6)
   a) Pobožní muži
   b) Pavol
   c) Saul
   d) Nikto, lebo vedeli, kde pôjde

4. Kto povedal: „Ale mne život nestojí za reč, len nech s radosťou dokonám beh a službu, ktorú som prijal od Pána Ježiša: svedčiť o evanjeliu milosti Božej“? (kap. 20)
   a) Pavol
   b) Jakub
   c) Peter
   d) Ján

5. Boh vyslobodil Petra z väzenia prostredníctvom anjela. (kap. 12)
   a) Pravda
   b) Lož

6. Boh dal Ducha Svätého aj pohanom. (kap. 15)
   a) Pravda
   b) Lož

7. Boh _____ v chrámoch rukami vybudovaných. (kap. 17)
   a) sedí
   b) stojí
   c) býva
   d) nebýva
   e) leží

Ekumenický svetový deň modlitieb 2022

Mottom modlitbového stretnutia, ktoré sa konalo 6.3. v rímsko-katolíckom kostole v Obišovciach bolo: **„Poznám plány, ktoré pre vás mám.“** Jeremiáš 29:1-14

Program napísali ženy z Výboru pre Svetový deň modlitieb z Anglicka, Walesu a Severného Írska.

Všetkých účastníkov modlitieb privítal vdp. Mgr. Michal Harakaľ – farár rímskokatolíckej farnosti Obišovce. Priblížil nám históriu krajiny i jej prínosy. Poukázal na to, že treba vidieť kontext multietnickej, multikultúrnej a multináboženskej spoločnosti.

Nasledovali pripravené úvahy z brožúrky a zapájali sa veriaci z rímskokatolíckej farnosti i z cirkevného zboru ECAV z Obišoviec a Kysaku.

P. Mgr. Jaroslav Petro – zborový farár ECAV predniesol kázeň, v ktorej sa zameral aj na situáciu vojnového konfliktu na Ukrajine, hlboko dotýkajúcu sa každého z nás. Uprostred všetkých neistôt, v ktorých žijeme aj v dôsledku pandémie COVID -19, sa téma objavuje ako balzam dôvery. Je to pozvanie, aby sme v časoch utrpenia vložili svoju dôveru v Boha.

V programe sme si vypočuli príbehy žien, ktoré sa cítia vylúčené a potrebujú byť vypočuté a prijaté. Taktiež sme prispeli finančne na projekty zamerané na pomoc týmto ženám.

Umelecké dielo, ktoré vytvorila Angie Fox, zobrazuje kľúčové slová ako **sloboda** - reprezentované ako otvorené dvere na cestu cez nekonečný otvorený výhľad; **Spravodlivosť** - zastúpená skrze zlomené reťaze; **Boží pokoj a odpustenie** - reprezentované holubicou pokoja a mierovou ľaliou, ktorá preráža chodník. Predovšetkým dúha, ktorá reprezentuje všetky tieto veci od príbehu o Noemovi až po súčasnosť. Je to symbol nesmiernej Božej lásky. Dostávame semienko nádeje, aby sme premýšľali, kam ho treba zasadiť v našich životoch a v našich komunitách. Semienko živené modlitbami príhovoru a skutkami lásky nás spája po celom svete.

S. Bernarda Martina Diškantová

Slovo k Veľkej noci

Pán Boh nám dáva svoje znamenia ako jasné znaky svojej zmluvy a vernosti voči nám.

„Boh povedal: Toto je znamením zmluvy, ktorú uzatváram medzi mnou a vami a všetkými živými tvormi, čo sú s vami, pre všetky budúce pokolenia. Svoju dúhu som položil na oblak, aby bola znamením zmluvy medzi mnou a zemou.“ (1M 9, 12-13)

Milí bratia a sestry!

Veľmi silným momentom bol pre mňa novoročný zážitok, hneď prvý deň v roku, kedy sa nad Blatnicou na niekoľko hodín objavila dúha. Pamätám sa, ako sa oči všetkých nás rozžiarili z vďačnosti voči Bohu, že nám aj cez toto „nebeské znamenie“ dal poznať, že sme stále v Jeho optike. Myslím si, že sme to všetci potrebovali a potrebujeme to nanovo v našich životoch spoznávať a objavovať a pripomínať si, že Boh je verný vo svojich zasľúbeniach a daroch, ktoré nám dáva cez svoje Slovo, sviatosti, ale aj to ďalšie, čo zažívame v našich rodinách i v našich kresťanských spoločenstvách.

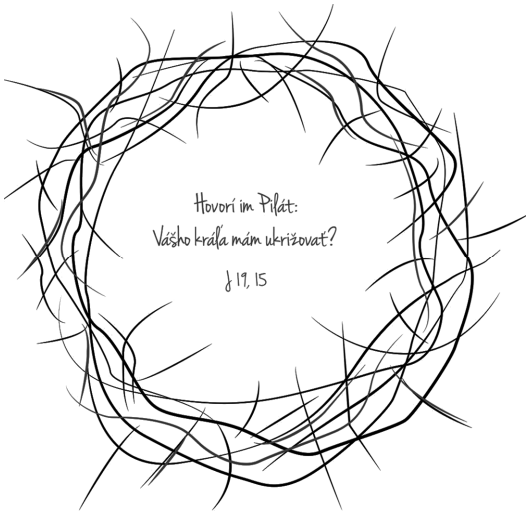

Bratia a sestry! Pán Boh nám dáva svoje znamenia ako jasné znaky svojej zmluvy a vernosti voči nám. Už dva roky žijeme v znamení Covidu. Mnohí z nás si tým prešli. Keď som sa rozprával s mojimi kolegami v duchovnej službe, hovorili o vysokom náraste pohrebov počas roka. Nás sa táto skutočnosť chvála Pánu Bohu v tomto smere nedotkla. Štatistika skôr svedčí o nižších číslach. Žeby lepšia klíma? Sme my, ľudia žijúci pod horami viac odolnejší, alebo sme boli zbožnejší a preto sme boli chránení zhora? ☺ Čím to je? Začiatok nového roka a pohľad na nebo ma nanovo ubezpečil, že o našich schopnostiach a našej zbožnosti to vôbec nie je. Na nebi sa objavila dúha ako jasný znak Božej zmluvy a vernosti voči nám. Exegéti, ktorí sa venujú výkladu biblických textov na tomto mieste hovoria, že Pán Boh nevyjavil znamenie dúhy pre nás, ale pre seba, aby jasne deklaroval svoju vernosť zmluve, ktorú uzatvoril s nami ľuďmi navzdory všetkým našim ľudským zlyhaniam. Zmluva by tak reprezentovala čosi absolútne trvalé, k čomu sa my ľudia máme a môžeme vracať ako k istote, ktorá nás nikdy nezradí. Na nebi sa objavilo znamenie, ktoré má slúžiť k záchrane nás ľudí.

Svoju vernosť dokázal náš Boh voči nám aj iným znamením. Dieťa sa stalo znamením, takto sme to počuli priamo od anjela z Betlehema. „Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý kto verí v Neho.“ Ježiš Kristus sa pre nás stal jasným a zreteľným znamením Božej lásky, od ktorej nás nič neodlúči, to nám pripomína aj apoštol Pavol vo svojom liste do Ríma. To sa učíme, to si vždy pripomíname a nanovo zakúšame aj v spoločenstve cirkvi, keď spoločne stolujeme pri Jeho stole, keď sa modlíme, spievame, spolu plačeme alebo sa tešíme.

Zmluva, ktorú s nami Pán Boh uzatvoril, spôsobuje, že my - ľudia - sme týmito skutočnosťami poznamenaní a premieňaní. Keď Noach vyšiel spolu so svojou rodinou po lockdowne strávenom v útrobách obrovskej archy, jeho kroky ale aj kroky jeho rodiny smerovali k **prineseniu obete a zvelebovaniu Božieho mena**. Noach bol vďačný, že dostal novú príležitosť pre život. Veľa vecí sa od potopy zmenilo. Zmenil sa vzťah človeka ku zvieratám, pretože človek od potopy začína žiť na ich úkor - teda ich požiera, dochádza ku zmene chápania Pána Boha, ktorý pokoril svoje dielo, ale jedna podstatná zmena však nenastala: potopa nepremenila ľudské srdcia, ktoré zostali rovnako zlé, ako boli predtým. Sme svedkami toho, že aj dnes ťažké veci, ktoré sa dejú v našich životoch, v životoch našich blízkych mnohokrát neprivedú naše vnútro k zmene. Mysleli sme si, že po dvoch rokoch v zápase s chorobou nastane zmena v našich srdciach. Mnohí mi povedali v mojom okolí, že ľudstvo sa nezmenilo, nepoučilo sa... Je to tak? A dokážeme sa vlastne zmeniť? Dokážeme sami zo seba zanechať zlé spôsoby a obyčaje a začať odznova? Písmo hovorí, že všetci sme zhrešili a nemáme slávy Božej.

Preto prišiel Kristus do tohto sveta, lebo sami o sebe sme neschopní konať a robiť dobré veci. Preto je tu Veľká noc. Jej znamením je prázdny hrob. Vo Veľkej noci je veľká neopísateľná Božia moc. Kríž je podmienkou prázdneho hrobu a tŕňová koruna je predzvesťou svätožiary. V našom živote viery, lásky a nádeje sa totiž nič nedeje bezo zmyslu. Boh aj v tento zvláštny rok 2022, ktorý nás na jednej strane naučil žiť s vírusom, priniesol strach a bolesť z vojenského konfliktu. **Pán Boh nám však dáva svoje znamenia ako jasné znaky svojej zmluvy a vernosti voči nám.** Aj tohtoročná Veľká noc je toho dôkazom. Nebojte sa, tieto slová zazneli pri prázdnom hrobe a dnes zaznievajú aj nám ako vzácne Božie uistenie. Otvorme teda naše oči a neprehliadnime znamenia, ktoré nám dáva náš Boh. Amen.

Tomáš German

Modlitebný kalendár

Námety pre Vaše osobné modlitby

Myslím, že za posledné mesiace stúpol počet modlitebníkov, ak nie nejakých vytrvalých, tak aspoň tých, ktorí si občas povzdychnú: Pane Bože, pomáhaj! Aktuálna situácia vo svete mnohým ľuďom pripomenula, že sa nie je na koho v dnešnom svete spoľahnúť. Aj ja som bol presvedčený, že Rusko nezačne vojnový konflikt na Ukrajine. Žijeme predsa v 21. storočí a Európa zažila už v minulosti dosť svetových vojen a predsa len si niečo pamätá. Hovoril som si, že Putin musí ukázať svetu, že Rusko je stále veľmocou a že to cvičenie pri hraniciach Ukrajiny je také štandardné demonštrovanie sily. Ale nebolo to tak. Len sa potvrdilo, že na človeka sa nemôžete spoľahnúť. Že v dnešnom svete nemôžete počítať so zdravým či logickým premýšľaním.

A nepomôže ani pamäť národa. Európa prešla v 20. storočí dvoma svetovými vojnami. Máme z jednej i druhej filmové zábery, ktoré si môžeme pozrieť v našich televíziách. Môžeme vidieť všetky tie utrpenia a následky, ktoré vojny sprevádzajú. Všetko to zabíjanie a všetku tú bolesť, ktorú so sebou vojny priniesli. Vieme aj o tom, aké ťažké a komplikované bolo sa z toho celého dostať. Aké náročné bolo obnoviť krajiny po vojne a spamätať sa ako hospodársky, tak aj ekonomicky z ich následkov.

Napriek tomu niekto v 21. storočí vo vyspelej Európe začne vojnu na základe veľmi pochybných a nejasných dôvodov. Rusko ide denacifikovať Ukrajinu.

Nechcem tu však rozvíjať dôvody tejto vojny, či už ekonomické alebo politické. Chcem sa priznať k tomu, že som zavážal v dôvere v Božie slovo. Keď skončila studená vojna vo svete, ozaj to vyzeralo tak, že v Európe už vojna nebude. Božie slovo však hovorí o vojnách, ktoré budú súčasťou druhého príchodu Krista. Vojny ešte neznamenajú, že koniec príde okamžite. Majú byť len predzvesťou Kristovho príchodu, na ktorý sa my, veriaci ľudia, pripravujeme.

Keď som teraz nedávno čítal Ježišove slová, ostal som zarazený. „***Keď však počujete o vojnách a o nepokojoch, nedeste sa, lebo to musí byť prv, ale koniec nebude hneď“ Luk 21,8***. Keď je vojna tak blízko pri našich hraniciach, tie slová znejú strašidelne. Najmä to: ***...lebo to musí byť'...*** Ako tomu máme rozumieť? Musí to ozaj byť? A prečo? Prečo by sme nemohli žiť ešte ďalších 100 rokov v mieri? Prečo tie vojny musia byť? Je to Božie rozhodnutie? Znamená, že to nemôžeme zmeniť, ani keby sme veľmi chceli? Že jednoducho vojny sú Božím rozhodnutím a my, ľudia, na tom nemáme žiaden podiel viny a že tie milióny ľudí trpia nevinne?

Ak by toto bola pravda, tak by nemali zmysel naše modlitby za mier a pokoj. Pán Boh rozhodol a my sa budeme vraždiť a zabíjať, pretože takto je to v Božích plánoch a v Božom scenári pred zánikom tohto sveta.

Ale nemyslím si, že je to tak. Ani vojnu na Ukrajine nezačal Pán Boh. Začal ju človek. Pripravil ju človek, organizuje ju človek, vedie ju človek... Vojna a zabíjanie je naše dielo a nemôžete ju dať za vinu Bohu. Pán Boh len pozná zvrátené mocenské túžby ľudí a vie, že budú rásť do závratných rozmerov. Čím má človek väčšiu moc a k tomu nesmierne bohatstvo, tým zvrátenejšie predstavy sa v jeho hlave rodia. A aj keď o tom Boh vie, nie je to jeho vina. Preto povedal Pán Ježiš slová o tom, že budú vojny a nepokoje a že to musí byť. S mocou človeka prichádza ohromné pokušenie zneužiť ju v prospech seba a svojej slávy.

Takže áno, vojny a nepokoje musia byť. Pretože Pán Boh vedel, že ***z vnútra, z ľudského srdca, vychádzajú zlé myšlienky, smilstvá, krádeže, vraždy, cudzoložstvá, lakomstvá, zloby, podvod, rozkošníctvo, zlostný pohľad, rúhanie, pýcha, pochabosť.*** Toto všetko je v nás. My takéto zlo spôsobujeme v malom a mocní tohto sveta, ak sa prestanú kontrolovať a ovládať, to spôsobujú vo veľkom.

Ako to zlo zastaviť? Istý Edmundo Burkehy, ktorý žil v 18. storočí, povedal: ***„Jediná vec potrebná na to, aby zlo zvíťazilo, je, aby dobrí ľudia nerobili nič.“*** Myslím, že je to múdra veta. Nerobiť nič, keď vidíte ako sa rozmáha zlo, je akoby ste to zlo priamo schvaľovali. Ale otázka je, čo môžeme robiť? Nepôjdeme bojovať na Ukrajinu. Kresťania však majú vo svojich rukách aj iné zbrane. Biblia hovorí, že ***mnoho zmôže modlitba spravodlivého***. Takže vás všetkých, bratia a sestry, pozývam k intenzívnym úprimným modlitbám za pokoj a mier na Ukrajine. A ak sa vám naskytne možnosť pomôcť aj nejako inak, určite ju využite, pretože to Pán Boh od nás čaká.

Vojnové konflikty ako predzvesť druhého Kristovho príchodu musia byť. Pán Ježiš však od nás nečaká nečinnosť, ale práve naopak, chce, aby sme sa tomu veľkému zlu, ktoré je zároveň aj duchovným zlom, postavili s úprimnou vierou vo svojich modlitbách.

BOJUJME proti ZLU na kolenách!

Tri kríže

Tri kríže na Golgote
na Veľký Piatok stáli,
zástupy mnohých ľudí
sa na ne pozerali.
Tam na prostrednom kríži
Syn Boží, Pán nevinný,
prinášal svätú obeť
za mnohé naše činy.

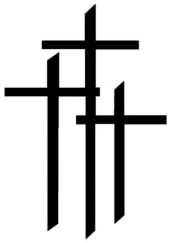

Golgota, Golgota,
kde stojí Kristov kríž,
pre svoj kríž, bolesť rán,
má cestu k nebesiam.

Margita Kolenová

Rozpis služieb Božích				
Dátum	**Príležitosť**	**Čas**	**Miesto**	**Poznámky**
14.4.2022	**Zelený štvrtok**	17:00	Kysak	+VP
		18:00	Obišovce	+VP
15.4.2022	**Veľký Piatok**	8:00	Kysak	
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
17.4.2022	**Veľkonočná nedeľa**	8:00	Suchá Dolina	
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
18.4.2022	**Veľkonočný pondelok**	8:00	Trebejov	
		9:30	Kysak	
24.4.2022	**1. nedeľa po Veľkej noci**	8:00	Drienovská Nová Ves	Sk 2,14a. 22 – 32; 1Pt 1, 3 – 9
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
1.5.2022	**2. nedeľa po Veľkej noci**	8:00	Kysak	Sk 2,14a. 36 – 41; 1Pt 1, 17 – 23
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
8.5.2022	**3. nedeľa po Veľkej noci** (Deň matiek)	8:00	Trebejov	Sk 2, 42 – 47; 1Pt 2, 19 – 25
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
		14:00	Suchá Dolina	
15.5.2022	**4. nedeľa po Veľkej noci**	8:00	Drienovská Nová Ves	Sk 7, 55 – 60; 1Pt 2, 2 – 10
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
		14:00	Lemešany	
22.5.2022	**5. nedeľa po Veľkej noci**	8:00	Kysak	Sk 17, 22 – 31; 1Pt 3, 13 – 22
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
26.5.2022	**Vstúpenie Krista Pána na nebo**	9:30	Kysak	
		18:00	Obišovce	
29.5.2022	**Nedeľa po Vstúpení** (Výročná konfirmácia)	9:30	Obišovce	+VP
5.6.2022	**1. slávnosť svätodušná**	8:00	Suchá Dolina	+VP
		9:30	Obišovce	+VP
		11:00	Trebejov	+VP
6.6.2022	**2. slávnosť svätodušná**	9:30	Kysak	
		18:00	Obišovce	
12.6.2022	**Svätá Trojica**	8:00	Drienovská Nová Ves	+VP
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
		14:00	Lemešany	+VP
19.6.2022	**1. po Sv. Trojici**	8:00	Kysak	+VP; Iz 49, 8 – 16a; 1K 4, 1 – 5
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
25.6.2022	Skúška konfirmandov	18:00	Obišovce	
26.6.2022	**2. po Sv. Trojici** Konfirmácia	9:30	Obišovce	+VP
29.6.2022	**Sviatok ap. Petra a Pavla**	18:00	Kysak	